MIELIPIDE

Jos teollisten maiden kansalaiset halutaan ruokkia hyvälaatuisella ja terveyttä edistävällä ruualla, on ruuasta maksettava käypä hinta. **TIMO KÄSSI VIERASKOLUMNISSAAN**

LUKIJALTA

Kannattaa kuunnella eläinlääkäreitä ja tutkijoita

Tarhauksen kieltämiseksi tarkoitettu aloite on jätetty eduskunnalle. Mistä mielipiteet sen taakse on saatu?

Informaatiota ovat jakaneet tunnetasolla asiaan sitoutuneet nuoret. Tarkoitushakuiset kuvat sairaista ja kuolleista eläimistä ovat puhuttelevia. Samanlaisia kuvia lemmikkieläimistä löytynee eläinsuojeluvalvojien arkistoista. Kukaan ei silti vaadi pitokieltoa, koska ne yleensä saavat hyvää hoitoa.

Nuorten radikalismia voi miettiä heidän toimintaansa liittyvien kokemusten valossa.

Sisällissodan edellä ammattiosastoihin tulvi Venäjän vallankumouksen innostamia joukkoja. Heillä ei ollut kokemuksia järjestötyöstä, ja siksi oletan työläisnuoria olleen runsaasti mukana kapinaa tekemässä. Suur-Suomi-hanke oli akateemisten opiskelijoiden tyhmä idea.

Kuusi- ja seitsemänkymmenlukujen radikalismi taitaa jäädä historiaan Koiviston nimeämänä ilmavaiva-osastossa. Yksi plussakin sentään, Koijärviliikkeessä toimittiin reilusti ja vastattiin teoista.

Kokemuksieni pohjalta en kannata tarhauskieltoa. Olen eläkkeellä oleva maanviljelijä, joka on pitkään seurannut yhteensä kahdeksan koti- ja lemmikkieläinlajin käytöstä. Sota-aikana alle kymmenvuotiaskin kelpasi paimenpojaksi.

Muuta yhteyttä tarhaukseen ei ole kuin se, että käyn joskus hoitajien puheilla, ja he saattavat olla työmaallaan.

Villieläin ei voi tarhassa viettää lajinmukaista elämää, on usein kuultu väite. Ensimmäinen häkkiin pyydystetty eläin oli villi, ja vankeus oli sille kova kohtalo. Sen puolikesyt jälkeläiset eivät ymmärrä kaivata luontoon, koska ne eivät ole sinne syntyneet.

Kerran meiltä karkasi muutaman viikon ikäinen vasikka jokirantaan. Kiinniottajat yrittivät saartaa sen, mutta vasikka hyppäsi jokeen, ui vastarannalle ja etsinnöistä huolimatta katosi kuukausiksi.

Syksyllä sain naapurikylästä soiton. Isäntä oli huomannut, että tyhjässä kesänavetassa vieraili öisin joku eläin. Varovasti hiipien hän meni illalla sulkemaan oven.

Hetken aikaa oli kuulostanut siltä, että sisällä kiertää tivolin surmanajaja. Kun menin aamulla paikalle, tilanne oli jo rauhoittunut. Vasikkamme oli löytänyt turvakseen ”lapsuudenkotinsa” kaltaisen paikan.

Naudat eivät ole turkiseläimiä, mutta kaipuu syntymä- ja kasvuympäristöön on kaikelle eläinkunnalle yhteinen. Jaloiksi villieläinten vapauttamiseksi kuvitellut öiset operaatiot olivatkin todellisuudessa kaikkea muuta.

Minkit olisivat palanneet ruokinta-aikaan takaisin, jos olisivat osanneet. Vasikka oli löytänyt ruohoa syödäkseen, mutta taitojen ja saaliin puuttuessa minkkien kohtalona oli hidas nälkäkuolema.

Kiihkeimmän vastustuskampanjan aikoihin kotieläintuotantoonkin uhattiin iskeä. Jossain päin Suomea tuhottiin jo rehupaaleja viiltelemällä. Sain kerran tehtäväkseni etsiä pienimuotoiseen maaseutunäyttelyyn puhuja.

Olin lukenut emeritusarkkipiispa Mikko Juvan muistelmista, miten hän oli ollut Helsingin yliopiston kanslerina taltuttamassa mies ja ääni -vaatimuksia yliopistojen hallintoon. Kirjoitin hänelle ja kerroin viljelijöiden ja tarhaajien mieliä ahdistavasta tilanteesta.

Sain paluupostissa kohteliaan vastauksen. Hän kiitti pyynnöstä, mutta sanoi olevansa jo liian iäkäs käymään kiistoja, jotka puheesta syntyisivät. Juva jatkoi: ”Mutta kertokaa ammattiveljillenne, että vanhan arkkipiispan ajatukset ovat teidän puolellanne.”

Yhteenvetona: kansanedustajien pitäisi kantaansa muodostaessaan kuulla ennemmin niitä, jotka käyvät tarhoilla päivänvalossa eli eläinsuojeluvalvojia, eläinlääkäreitä ja eläintutkijoita.

Mikko Tunkkari
Veteli

KIMMO HAIMI

Ensimmäinen häkkiin pyydystetty eläin oli villi, ja vankeus oli sille kova kohtalo. Sen puolikesyt jälkeläiset eivät ymmärrä kaivata luontoon, koska ne eivät ole sinne syntyneet. Tätä mieltä on Mikko Tunkkari.

Palautetta

Soinin kolumni täysin ontto. Itsensä kehumista, toisten haukkumista. Visiot puuttuvat. Kuka vielä juoksee perässä?

Erkki

Eero Lehden mielipide (MT 3.5.) on täyttä totta. Kokoomusministerit ovat kykenemättömiä ja itseensä tyytyväisiä.

Entinen kok.

Kuvaushaaskoista erinomainen kirjoitus (MT 29.4.). Keskustelua ja pelisääntöjä tarvitaan petojen ruokintaan haaskoilla.

Pavlovin teoria

Tärkeysjärjestys

Suomen suurin ekokatastrofi Talvivaarassa meneillään. Missä ympäristöministeri? Missä vihreät? Kyttäämässä mummojen pissatippoja ja laillisia elinkeinoja.

Jari

Lisää näyttöjä

Monet hehkuttavat Sipilää, mutta todellinen johtajuus mitataan hallituspuolueen johtajana. Sipilä on osoittanut kykynsä oppositiojohtajana.

Ei nimimerkkiä

Lomitus

Meillä ainakin on lomat saatu siten kun edellisvuonna toivotaan. Pientä joustoa ja toimii. Näkyvät myös netissä.

Pientä vaivannäköä

Yhä uusia eläinsuojelurikkomuksia tulee ilmi. Kuka kysyy isännältä ja/tai emännältä, että vieläkö jaksat?

Apua!

Lomatoimi ei ole sosiaalitoimi. Todennäköisesti muutakin tekemistä kuin tarjota aloitteellisesti lomia niitä kaipaaville.

HLE

VIERASKOLUMNI

Turvallista ruokaa

Viime kuukausina on tullut julki monenlaisia ruokaskandaaleja.

Hevosenlihaa on syöty naudanlihana. Thaimaalaisella greippiviljelmällä poljettiin ihmisoikeuksia. Siitä huolimatta tuotanto päätyi suomalaisten kauppojen hyllyihin näiden omilla tuotemerkeillä.

Muutamalla ruotsalaisella maitotilalla ruokittiin lehmiä pakistanilaisella homeisella riisillä. Maitojätti Arlalle tuli kiire vakuuttaa, ettei aflatoksiinimaitoa ole tuotu ainakaan Suomeen. Rehut on hävitetty ja ruotsalaiset äpylit lypsävät jälleen ruoholla.

Tuorein ruokauutinen tuli Kiinasta, jossa rotanlihaa oli jalostettu kemian keinoin lampaanlihaksi.

Ruokaskandaaleista on tullut osa kulutusyhteiskuntaa. Hyvinvointivaltioissa ei ruuasta ole enää puutetta. Tämän ajan ihmisen pöytätapoihin kuuluu, että jokaista syöjää kohti hukataan tunkiolle 40 kiloa ruokaa vuodessa.

Vaikka kaikki tv-kanavat suoltavat viikoittain tuntitolkulla ruuanlaitto-ohjelmia, monelle kuluttajalle ruuan hinta on tärkeämpi kuin ruuan alkuperä tai tapa, jolla ruoka valmistetaan. Halpa ei ole hyvää eikä turvallista.

Kuluttamiselle rakentuva yhteiskunta ei ole aidosti kiinnostunut vaalimaan vuosisataista ruokakulttuuria, jota kaikilla kansoilla on omasta takaa. Vaatimus halvasta ruuasta on yksi merkittävimmistä tekijöistä, joka johtaa ruokaskandaaleihin.

Pari vuosikymmentä sitten Brittein saarilla kuluttajia sairastuttanut hullun lehmän tauti johtui siitä, että nautoja ruokittiin halvimmilla mahdollisilla rehuilla, samasta eläinlajista peräisin olevalla lihaluujauholla. Alhaiset tuottajahinnat pakottivat tuottajat etsimään halpoja rehuja ja seuraukset olivat karmeat.

Ruotsalaisten maidontuottajien lehmilleen syöttämä riisijauho oli todennäköisesti halvempaa kuin naapurin kasvattama ohra. Lehmien väkirehun pakistanilainen alkuperä ei ollut nähtävästi Arlan tuottajille mikään ongelma, koska he sitä eläimilleen tarjoilivat.

Ongelma rehusta tuli siinä vaiheessa, kun homehtunut rehu aiheutti maitoon homemyrkkyjä. Osuuskunta antoi tuottajilleen varmasti moitteet, ruotsalaiset (ja ehkä suomalaisetkin) kuluttajat menettivät hivenen luottamustaan tanskalaisten johtamaa meijeriyritystä kohtaan.

Jos teollisten maiden kansalaiset halutaan ruokkia hyvälaatuisella ja terveyttä edistävällä ruualla, on ruuasta maksettava käypä hinta. Eläintenhoito ja peltojen viljely ei voi perustua talkoisiin.

Maan hallitus voi kehittää toimintojaan juoksuaan parantamalla kuten ravihevonen tai vaatimalla jatkuvia talkoita reilun yhteiskunnan hengessä. Viljelijät ovat talkoonsa tehneet.

Kuluttajilla on oikeus vaatia turvallista ja laadukasta ruokaa ruokapöytäänsä. Viljelijät ovat valmiita tuottamaan hyvää ruokaa kohtuullista korvausta vastaan.

Yhteiskunnan, ruokateollisuuden ja kaupan tehtävä on valvoa, että ruokaketjussa ei ole vilppiä.

Jos hevonen muuttuu naudaksi matkalla laitumelta markettiin, ei valvonta toimi. Meillä valvonta pelaa. Suomi voi näyttää hyvää esimerkkiä ruokaturvallisuudesta kaikille muille maille.

TIMO KÄSSI
on talonpoika Uuraisilta.

timok@elisanet.fi

HUIDUNPERÄ

Juhlimme Snellmania ja maamme äitejä

Olemme tulleet toukokuuhun ja ennättäneet juhlia vappua ja viettää yleisvaltakunnallista suomalaisen työn päivää.

Kylvöpelloille ei vappuna vielä menty. Viime viikkojen pakkasyöt ovat hidastaneet kevään tuloa.

Työt pelloilla toki alkavat vähitellen samalla, kun kansakunta tässä kuussa viettää niin kansallisia kuin kirkollisia juhlapäiviä.

Helatorstai osuu huomiseen. Tämän kuun kahdentenatoista vietämme sekä suurten mittojen valtakunnallista äitienpäivää että maamme suurmiehen J. V. Snellmanin vuotuista juhlapäivää. Komea on valtakunnallinen liputuksemme molempien kunniaksi.

Kouluissamme ohjataan näinä päivinä maan nuorisoa, etenkin nuorimpia, molempien arvon ja kansallisen merkityksen tiedostamiseen. Lämmöllä ja viisaudella todetaan maan äitien suuri, perhekohtainen ja valtakunnan käsittävä merkitys. Samalla varmaan muistetaan koululaisille korostaa Snellmanin suurta kansallista merkitystä.

Erikoinen on ollut suurmies J. V. Snellmanin henkilöhistoria. Hän syntyi 1806 pohjalaissyntyisten merikapteeni Kristian Snellmanin ja hänen puolisonsa perillisenä Tukholmassa.

Isä oli opiskellut Uppsalassa, ja perhe asui Tukholmassa vuoteen 1813, jonka jälkeen muutettiin Kokkolaan.

Pojasta tuli ”Oulun koulun” kasvatti. Vuonna 1822 hän lähti opiskelemaan Turun yliopistoon, joka oli silloin maamme ainut lajissaan. Samalla kaksi muuta maamme tulevaa suurmiestä, Elias Lönnrot ja J.L. Runeberg, aloittivat siellä opintonsa.

Vuonna 1835 Snellmanista tuli filosofian tohtori. Hän oli opiskellut Saksassakin, ja kotimaahan palatessaan hänellä oli tuomisinaan filosofi Hegelin kuulu oppi kansalaisyhteiskunnan rakentamiseksi. Teko oli erityisen viisas maamme ollessa silloin Venäjän suuriruhtinaskunta. Radikaalit ylilyönnit olisivat voineet koitua maallemme kohtalokkaiksi. Snellmanin ohjaamina ne saatettiin välttää, todetaan kansallisarkistomme juhlateoksessa, joka ilmestyi 2006 Snellmanin 200-vuotisjuhlavuoden kunniaksi.

Viisaasti Snellman valtioopiteoksessaan totesikin yhtenäisen kansallishengen suuren merkityksen maallemme. Kansakunnan oli pyrittävä inhimilliseen sivistykseen, joka kussakin historian vaiheessa on korkein mahdollinen. Siten kansakunta pystyy turvaamaan itsenäisyytensä.

Kiintoisaa on havaita, että samaan päämäärään pyrki toiminnassaan Santeri Alkiokin nuorisoseuraliikkeemme johdossa toimiessaan.

Snellman oli toiminnaltaan ja merkitykseltään maamme suurmies, mutta venäläiset vallanpitäjät eivät sallineet hänelle yliopistomme professuuria eikä Snellman siirtynyt Ruotsiinkaan haettuaan sinne kahdesti.

Snellman sai sitten yläalkeiskoulun rehtorinviran Kuopiossa. Kansallinen herättäjämme perusti samalla 1844 ensimmäisiin suomenkielisiin lehtiin kuuluneen Maamiehen Ystävän Kuopiossa. Merkittävä oli hänen toimintansa suomen kielen hyväksi.

Ajat muuttuivat Snellmanille suotuisiksi, kun Aleksanteri II nousi Venäjän valtaistuimelle.

Tiedemiesura lähti ratkaisevaan nousuun. Hänet aateloitiin, nimitettiin senaattoriksi ja valtiontaloutemme hoitajaksi.

Kuusi vuosisataa oli Suomi ollut Ruotsin vallan alla. Virkamiehemme ja oppineemme olivat olleet meillä heikäläisiä. Nyt suomalaiset Snellmanin mukaan elivät keisariuden alla ”väkevässä rauhassa”. Suomi oli hänen mukaansa nyt pääsevä maamme viralliseksi kieleksi.

Snellmanin toivomus toteutui, kun Aleksanteri II saapui 1863 Suomeen vierailulle. Hän tapasi keisarin Parolassa, ja vaikutti silloin siihen, että vielä samana vuonna saatiin asetus suomen kielen oikeuksista voimaan. Suomesta tuli maan virallinen kieli.

Samalla Snellman sai aikaan rahanuudistuksen. Saatiin Suomen markka. Rupla siirtyi meillä historiaan.

Snellman sai aatelisarvon 1866 ja osallistui ritariston edustajana valtiopäiviimme 1860–1870-luvuilla. Monia muita tehtäviään olivat muun muassa Suomalaisen Kirjallisuuden seuran esimieheys ja Suomen Hypoteekkiyhdistyksen puheenjohtajuus.

Ennen kaikkea Snellman tieteellisellä toiminnallaan ja lehtimiehenä eli ”huutavan äänenä korvessa” oli valtiomiestemme historian merkittävimpiä. Filosofina hän oli saksalaisen hegeliläisyyden edustaja ja oli 1840-luvun alussa toiminut Saksassa ja Ruotsissakin.

Valtiomies, tiedemies, filosofi ja yhteiskunnallinen kirjailija jätti maallisen elämänsä 75 vuoden iässä 1881.

Maaseudun väestöä aikanaan suuresti kiinnosti, että hän vuonna 1844 oli alkanut julkaista suomenkielistä Maamiehen Ystävä -lehteä Kuopiossa.

Sellainen juhlittava valtiomies meillä maamme äitien keralla sunnuntaina!

HEIKINTYTÄR

Alkutuotanto elättää myös viihteellisen kansan

Metsästä ja maasta on tämä kansa elantonsa saanut. Metsästä se tulee merkittävästi vieläkin. Vahvamieliset yksinäiset puurtajat aikanaan laittoivat tukit huilaamaan kohti jalostuslaitoksia, kirveellä ja käsisahalla. Niin ne tekevät edelleenkin tekniikan kehittämillä Ponsseillaan.

Näillä raaka-aineilla Suomen kansantuloa jalostetaan edelleen sahoilla ja paperitehtaissa. Tämä porukka liitännäispalveluineen valitettavasti välillä unohdetaan.

Television ohjelmia katsoessa muodostuu harhainen käsitys, että biiseillä, albumeilla, jääkiekolla ja muulla viihdehommalla tuottaisimme syötävää.

Työt ensin ja sitten huvit, on vanha viisaus. Se näyttää nyt unohtuneen, ja kansantulo kääntyy miinukselle. Viihde on hauskaa ja siihen saa pikavippejä jopa julkistalouskin, kreikat on kaukana, kun tähtiä vielä on kolme. Tähdet hiipuu, jos työn arvostuskin hiipuu.

Ammatillisten koulutuspaikkojen korjattukin leikkaus on vielä kerran päivitettävä vastaamaan tuottavan työn edellyttämää hyvää kansantulotavoitetta. Kehysriihessä luotiin uskallusta yrittämiseen, nyt myös median tulisi kannustaa siihen. Viihde ja tuottavaa kansantuloa kehittävä työ tulisi näyttä oikeassa suhteessa elinmahdollisuuksiimme.

Esko Järvenpää
Jämsä

Kouluhäiriöt voidaan vähentää puoleen

Mediassa, kylillä ja kujilla puhutaan paljon kouluväkivallasta, niin opettajien ja oppilaiden aiheuttamasta. Koulukiusaaminen on iso ongelma, johon resurssipulan vuoksi ei ratkaisua ole löytynyt ja rauhattomuus on lisääntynyt jatkuvasti.

Yleensä asioita vain kauhistellaan ja etsitään syyllisiä kotoa ja koulusta. Yleisin syy on ehkä kodin muuttunut ilmapiiri... näin kerrotaan, kun työssä kulkevat molemmat vanhemmat, ja tietokone ja tv vie lopun ajan? Yhteinen aika korvataan kaksikymppisellä. Perheet hajoavat herkästi. Rajoja vaaditaan ja niin edelleen. Syitä löytyy niin sysistä kuin sepistä.

Näitten asioiden korjaamiseen tarvitaan pari sukupolvea ja olisi löydettävä nopeampia ratkaisuja lieventämään ongelmia. Minulla olisi tarjota huomattava parannus koulurauhaan pienellä rahalla ja nopeasti.

Kohta yksi: Jokaiseen luokkaan laitetaan kännykkäteline, joka lukitsee automaattisesti kännykän. Heti ensimmäinen toimi on, että oppilas tuo kännykän telineeseen ja hiljentää sen. Illalla opettaja avaa lukituksen ja oppilaat ottaa oman kännykkänsä mukaan.

Kohta kaksi: Karamellit, limonaatit ja energiajuomat kielletään kouluaikana. Kauppareissut välitunnilla siirtyvät historiaan.

Kohta kolme: ”Roskaruoka” poistetaan ruokaohjelmasta. Siirrytään ravitsevaan perusruokaan.

Kohta neljä: Välituntien vietto sisällä alle 20 asteen pakkasella kielletään.

Mitä se on? Kännykän rassaaminen, pelit, Facebook, valokuvaaminen ynnä muut tuovat rauhattomuutta ja keskittymiskyvyn puutetta opiskeluun.

Kaikki tiedämme, että karamellit, limonaatit ja energiajuomat sisältävät valtavan sokeripommin. Ne aiheuttavat sokerihumalan. Eihän humalassa saa olla työpaikallakaan. Seurasin monta vuotta Paltamossa miten oppilaat suurissa ryhmissä marssivat välitunnilla S:ään ja kädet oli täynnä moisia herkkuja sieltä tullessa.

Nuorten suosimat ruuat kuten pitsat, hampurilaiset ynnä muut tarjottaisiin vain joskus palkintoina hyvästä käytöksestä.

Koululiikuntaa tulisi lisätä ja välituntiliikunta tulisi organisoida tavaksi. Jalkapallo on esimerkkinä muitten pelien lisäksi. Liikkumalla osa aggressioista saadaan vähenemään. Kovilla pakkasilla liikuntasalilla voisi pelata muun muassa koripalloa. Kun kunto on hyvä, myös nykyvitsaus, liikalihavuus, pysyy kurissa.

Näillä hyvin pienillä korjattavilla asioilla kouluhäiriöt vähenevät ainakin 50 prosenttia. Nämä muutokset tulisi lähteä valtakunnan terävästä päästä ja toteuttaa kaikissa perus- ja yläasteen kouluissa yhtä aikaa.

Toivomalla ei saada tuloksia, pitää olla ne paljon puhutut rajat.

Paavo Arffman
Paltamo

Hullunhommaa Saimaalla 2000-luvulla

WWF:n, Metsähallituksen ja kaikkitietävän suojelubiologin 310 propagandanorppaa sekä lauma vihreitä turhia virkamiehiä, ylitarkastajia, kyttäävät norpansuojeluun saatuja miljoonia euroja. Ei niitä rahoja norppa saa.

Nyt norppa vaatii Saimaan säännöstelyä. Sen seurauksena särjetään ranta-asukkaitten laiturit, veneet ja saunat. Kuka korvaa? Ovatkohan nämä tyypit huomioineet toimenpiteen työllistävän vaikutuksen?

Lienee tarkoitus antaa lähtöpassit itäsuomalaisille Saimaanranta-asukkaille.

Perustettu on taas turha seurantaryhmä. Pitävät symposiumia (kreik. = henkevää keskustelua tuoppien ääressä).

Tuhansia vuosia Saimaalla eläneet norpat eivät tarvinneet tämmöisiä turhia suojelijoita. Ei ollut Joensuun yliopistoja ei WWF:ää eikä kaikkitietäviä ylitarkastajia, ei myöskään Kehä 3:n eteläpuolisia mölyapinoita eikä Brysselin ohjelmoituja agentteja.

Norppia on tänään huomattavasti enemmän kuin kerrotaan, mitä ei propagandasyistä anneta julkisuuteen. Norpat voivat omillaan erittäin hyvin.

Norpilla on ollut kaksi vaikeampaa ajankohtaa. Ensimmäinen, kun maksettiin tapporahaa. Toinen, kun teollisuus päästi myrkkyjä vesistöön. Verkkohukkumisia on ollut suhteellisen vähän.

Mihin ollaan tultu? Onko Suomella varaa lopettaa sisävesikalastus Saimaalla 51 600 neliökilometrin alueella. Sisävesikalasta otetaan Saimaasta 40 prosenttia. Kalastus olisi mahdollisuus moninkertaistaa.

Vihreitten vaatimus on lopettaa kalastus Saimaalla ja kai merelläkin.

Norpille julistettiin pesimärauha, se on kolmas norppien koettelemus, kuuttien piinaviikot. Tämä tarkoittaa, että WWF, MH ja suojelubiologit hyökkäävät norpan pesien kimppuun käytössään äänekkäitä hirmuhärveleitä. Pesiä kaivellaan ja aiheutetaan kuuteille stressiä. Ne joutuvat sukeltamaan ensi kertaa syvyyksiin, seuraa sukeltajantauti, keuhkorepeämiä.

Tiedotuksissa piilee sensuuri. Vuosia sitten luki lehdessä kuutin keuhkorepeämistä, asiaa ei mainittu sen koommin. Pesälaskennoissa kuutteja stressataan ihoon liimattavilla lähettimillä. Saadaan kuutit kulkemaan pitkiä matkoja. Aiheuttaako magneettinen säteily tämän?

Kuutit voivat jäädä lähettimistä kiinni pyydyksiin. Vedenalaiset lähettimet ovat eri asia kuin susipannat. Kaipa kaikkitietävät viisaat tutkijat ovat asiasta perillä?

”Suojellaan norpat, tyhjennetään torpat.”

Osakaskunnille suositellaan vapaaehtoisella pakottamisella tehtyjen vesialuevuokrasopimusten purkamista.

Saamme varmaan edellisen kieltolain, ex-ministeri Anttilan ja kumppaneiden aikaansaannoksen tilalle niin sanotun kiertolain. Koko touhu vaikuttaa lain vastaiselta.

U. Puupponen
Puumala